

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Asan/2/2021
Identifikačné číslo spisu: 4019200640
Dátum vydania rozhodnutia: 30.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:4019200640.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Eriky Šobichovej a JUDr. Kataríny Benczovej, v právnej veci žalobcu: G. G., U. XX. G. XXXX, F. R. Š. XXXX/XX, XXX XX H., právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Chmelárom, advokátom so sídlom kancelárie Levická 579, 952 01 Vráble, proti žalovanému: Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Nitre, Krajskému dopravnému inšpektorátu, so sídlom Piesková 32, 949 01 Nitra, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-NR-KDI-58/2019-SK z 22. októbra 2019 a o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 19Sa/15/2019-83 z 25. augusta 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 19Sa/15/2019-83 z 25. augusta 2020 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-NR-KDI-58/2019-SK z 22. októbra 2019 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Žalobcovi priznáva právo na náhradu trov kasačného konania, ako aj na náhradu trov konania pred správnym súdom.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 19Sa/15/2019-83 z 25. augusta 2020 podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-NR-KDI-58/2019-SK z 22. októbra 2019, ktorým žalovaný zamietol žalobcom podané odvolanie a potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu v Nitre č. ORPZ-NR-ODI2-527/2019-Pr z 24. júla 2019, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b, písm. g), písm. k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch účinného v čase spáchania skutku (ďalej len „zákon o priestupkoch“), na tom skutkovom základe, že 20. mája 2019 v čase 0 16.00 hod. v obci Vráble na ulici

Sídlisko Žitava č. 1401/13 na parkovisku viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fabia Combi, EČ: NR718DS, kde si nezabezpečil úkon bezpečného cúvania pomocou spôsobilej a náležite poučenej osoby, pričom pravou zadnou časťou vozidla narazil do ľavej prednej časti odparkovaného osobného motorového vozidla zn. Toyota Yaris, EČ: U., ktorého majiteľkou je C. H., U. XX.XX.XXXX, R. H., E.. Ž. Č.. XXXX/XX. Následne si vodič G. G. nespĺnil povinnosti účastníka dopravnej nehody a z miesta zrážky odišiel. Pri dopravnej nehode k zraneniu osôb nedošlo. Alkohol u vodiča G. G. zisťovaný nebol, nakoľko odišiel z miesta dopravnej nehody.; čím porušil ustanovenie §§ 22 ods. 3, 65 písm. a), 66 ods. 2 písm. a), d), e), i) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 8/2009 Z. z.“); za čo mu bola uložená pokuta vo výške 300,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov. Súčasne mu bolo uložené uhradiť trovy konania vo výške 16,- €.

2. V odôvodnení rozsudku správny súd skonštatoval, že po oboznámení sa s rozhodnutím žalovaného, správneho orgánu prvého stupňa i administratívneho spisu došiel k názoru, že žiadne procesné práva žalobcu porušené neboli. Žalobca nepoprel, že sa v čase vzniku nehody nachádzal so svojim vozidlom na mieste, kde došlo k dopravnej nehode, avšak namietal, že sa žiadneho priestupku nedopustil. Spochybnil svedka F. tým, že z pivničných priestorov nemohol pri jeho výške vidieť zrážku vozidiel a tiež to, že evidenčné číslo jeho vozidla na papieriku je písané ženskou rukou. Uvedené námietky žalobcu považoval správny súd za irelevantné. Svedok potvrdil, že videl do vozidla (ktorého evidenčné číslo si následne poznačil) nastúpiť neznámeho staršieho muža na miesto vodiča a ženu a pri cúvaní tohto vozidla z parkovacieho miesta na cestu počul náraz vozidla žalobcu do zaparkovaného vozidla zn. Toyota Yaris, ktorého sa v dôsledku nárazu pohýbalo a keďže videl, že vodič z miesta nehody odišiel, zapísal si jeho evidenčné číslo. Skutočnosť, v akej polohe sa svedok nachádzal pri vnímaní uvedenej udalosti, teda kde konkrétne v pivničnom priestore sa nachádzal tak, aby mohol vidieť cez okno osadené v určitej výške, nie je podstatná. Rovnako tak námietku žalobcu, že evidenčné číslo je písané ženskou rukou, a teda nemohlo byť napísané svedkom F., považoval správny súd za irelevantnú. Podstatnou skutočnosťou bolo, že svedok identifikoval vozidlo, ktoré narazilo pri cúvaní do iného vozidla a túto skutočnosť oznámil majiteľke poškodeného vozidla. Je úplne irelevantné, že žalobca svedka nepozná. Svedok žalobcu identifikoval ako vodiča vozidla podľa evidenčného čísla, ktoré si poznačil. Námietku žalobcu, že mali byť opakovane vypočutí svedkovia a správny orgán mal odstrániť rozpory vo výpovediach svedkov F., H. a žalobcu považoval správny súd za nedôvodnú. Žalobca neoznačil, o aké rozpory by sa vo výpovediach uvedených osôb malo jednať. Správny súd rovnako ako žalovaný mal za to, že pokiaľ žalobca chcel navrhnúť doplniť dokazovanie výsluchom svedkyne W., ktorá sa údajne mala nachádzať na mieste, kde mohla vidieť priebeh dopravnej nehody, mal tak urobiť v priebehu objasňovania priestupku. Výpočet uvedenú osobu ako svedkyňu navrhol žalobca až v podanom odvolaní, pričom nie je zrejmé, z akého dôvodu ju neuviedol v čase objasňovania priestupku a takýto postup sa i správne mu súdu javí ako snaha žalobcu vyhnúť sa zodpovednosti za priestupok, pretože nemá žiadne logické vysvetlenie, prečo by žalobca nebol označil svedkyňu bezprostredne potom, ako zistil, že ho iný svedok označil za zodpovedného z poškodenia vozidla C. H.. Pokiaľ by bol žalobca pri objasňovaní priestupku označil svedkyňu, ktorá mohla vnímať svojimi zmyslami priebeh dopravnej nehody, bolo by potrebné jej výsluch vykonať. Svedkyňu však označil žalobca až potom, keď mu bolo doručené rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, a preto i správny súd považoval tento návrh na doplnenie dokazovania za účelový. Námietku žalobcu týkajúcu sa toho, že mala byť vykonaná fyzická ohliadka vozidiel znalcom z odboru doprava cestná a že nevedel, z akých materiálov znalec pri podaní vysvetlenia vychádzal, správny súd považoval za nedôvodnú. Z administratívneho spisu žalovaného je zrejmé, že bola vykonaná fotodokumentácia z dopravnej nehody z 20. mája 2019, kde sú fotografie obidvoch vozidiel, t. j. Toyota Yaris ev. č. U. aj s priloženým metrom k poškodenej časti vozidla a tiež fotografie vozidla Škoda Fabia Combi ev. č. NR718DS s priloženým metrom k poškodenej časti zadnej strany vozidla. Príslušníkom polície bola vykonaná ohliadka vecí, z ktorej boli vyhotovené zápisnice o ohliadke vecí, a to jednak týkajúce sa motorového vozidla vo vlastníctve žalobcu, i poškodenej. Pokiaľ sa v prepise zápisnice o ohliadke vecí z 20. mája 2019, predmetom ktorej bolo ohliadnutie vozidla ev. č. NR718DS nachádza i označenie vozidla Opel Astra ev. č. U., na čo žalobca v podanej žalobe poukazoval, je zrejmé, že ide len o formálny nedostatok pri prepise zápisnice o ohliadke vecí (zrejme pri kopírovaní zápisnice z inej udalosti), pričom však zo všetkých okolností prípadu je zrejmé, že ide len o omyl vo vypracovaní opisu

zápisnice, čo nemôže mať žiadny vplyv na správnosť zistení vykonaných pri objasňovaní priestupku, z ktorého bol uznaný vinným žalobca.

3. Správny súd ďalej uviedol, že B. C. H. pri podaní vysvetlenia 28. mája 2019 uviedol, že po oboznámení sa s fotodokumentáciou spôsobu a rozsahu oboch vozidiel, že stopy zadokumentované na pravom zaoblení zadného nárazníka vozidla zn. Škoda Octavia (správne má byť Fabia) ev. č. NR718DS svojim rozsahom zodpovedajú deformácii zadokumentovanej na ľavom zaoblení predného nárazníka vozidla Toyota Yaris ev. č. U.. Zo spôsobu poškodenia vozidiel vyplýva, že k poškodeniu vozidla došlo nárazom vozidla zn. Škoda Fabia ev. č. U.. Žalobca bol pri ústnom pojednávaní oboznámený i s týmto vyjadrením znalca, pričom nemal k nemu žiadne výhrady, a ani nežiadal doplniť dokazovanie fyzickou ohliadkou vozidiel a ani znaleckým dokazovaním. Žalobca bol pri ústnom pojednávaní 24. júla 2019 poučený o svojich právach, ktorému porozumel, čo vyplýva zo zápisnice z ústneho pojednávania a bol oboznámený s obsahom spisového materiálu, čo potvrdil svojim podpisom. Nemal žiadne doplňujúce návrhy. Žalobca uviedol, že si nie je vedomý toho, že by bol narazil pri cúvaní do iného vozidla, ale pokiaľ sa tak stalo, mala za ním prísť poškodená a boli by veci doriešili v poisťovni. Správny súd zdôraznil, že na súdnom pojednávaní právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca dobre nepočuje a žiadal, aby sudkyňa hovorila hlasnejšie. Je teda pravdepodobné, že pokiaľ žalobca dobre nepočuje, nemusel ani náraz do vozidla sluchovo zachytiť. Faktom zostáva, že žalobca začal spochybňovať svoju zodpovednosť za škodu až potom, čo mu bol uložený trest, a to pokuta v sume 300,- eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá po dobu jedného roka.

4. Správny súd tiež uviedol, že sankcia za priestupok bola žalobcovi uložená pri dolnej hranici sadzby, pričom ale z jeho strany došlo k porušeniu viacerých povinností vodiča, ako sú uvedené v popise skutku.

5. Záverom správny súd uzavrel, že z obsahu administratívneho spisu aj z odborného vyjadrenia mal preukázané, že k dopravnej nehode došlo tak, ako sa žalobcovi kladie za vinu, správne orgány vykonali dostatočné objasnenie priestupku, žalobcove procesné práva neboli porušené, žalobca bol oboznámený s výsledkami objasňovania priestupku a nenavrhol doplniť dokazovanie napriek tomu, že o tomto svojom práve bol poučený. Obranu žalobcu považoval správny súd za účelovú, vedenú snahou vyhnúť sa postihu za dopravný priestupok.

6. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 168 S.s.p. tak, že úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania, keď žalovaný v zásade nemá právo na náhradu trov konania a túto mu možno priznať len vo výnimočných prípadoch, pričom o takýto prípad sa v predmetnej veci nejednalo a zo súdneho spisu ani nevyplýva, že by žalovanému v súvislosti s týmto súdnym konaním trovy konania vznikli.

7. Proti rozsudku správneho súdu podal v zákonnej lehote žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., v ktorej namietal, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie.

8. Sťažovateľ v odôvodnení kasačnej sťažnosti namietal závery správneho súdu, ktorý mal napraviť nezákonnosť samotného postupu správneho orgánu, ktorý spočíval v jeho porušení hmotnoprávnych a procesnoprávnych predpisov. Sťažovateľ namietal spôsob, akým sa tak žalovaný, ako aj správny súd vysporiadali s jeho obranou, najmä vo vzťahu k spochybňovaniu svedeckej výpovede C. F. sťažovateľom, keď jeho výpoveď je chaotická a nepresvedčivá, pretože svedok údajne z pivnice videl do vozidla nastúpiť neznámyho muža na miesto vodiča a ženu, avšak napriek tomu, že sa na vozidlo pozeral, ako cúva do cesty, tak nevidel priamy náraz, ale počul taký tupý náraz. Sťažovateľ ďalej namietal, že pri spodnom okraji rámu pivničného okna je výška 183 cm, o čom predložil v odvolaní fotografiu, čím sa snažil poukázať na to, že svedok by musel mať výšku najmenej 190 cm a aj to by cez pivničné okno mohol hypoteticky vidieť iba strechu motorového vozidla. Sťažovateľ sa ohradil voči deklarovanej účelovosti ním v odvolaní navrhovaných dôkazov - výsluchom svedkov, keď nimi chcel

preukázať svoju nevinu a reálny skutkový stav. Sťažovateľ ďalej namietal proces ustanovenia znalca do konania, resp. jeho absenciu a materiály z ktorých tento vychádzal, ktoré považoval za nedostatočné, a to najmä s ohľadom na to, že na jeho vozidle - pravom zadnom nárazníku, nie je také poškodenie, ktoré by zodpovedalo rozsahu poškodenia vozidla Toyota Yaris.

9. Sťažovateľ uzavrel, že v rámci správneho konania nebolo vyhovené ani jednému jeho návrhu na doplnenie dôkazov a do úvahy nebol braný jediný ním predložený dôkaz. Mal za to, že vo veci nebol jednoznačne ustálený vznik a priebeh dopravnej nehody a ak sú pochybnosti o príčinách dopravnej nehody, je táto skutočnosť dôvodom na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, v súvislosti s čím sťažovateľ poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR vo veci vedenej pod sp. zn. 3Sžo/133/2010.

10. Žalovaný svoje právo nevyužil a v správnom súdom stanovenej lehote sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 S.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 30. marca 2021 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

12. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Nitre preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce najmä z toho pohľadu, či sa správny súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

13. Vychádzajúc z obsahu kasačnej sťažnosti, túto možno zhrnúť do dvoch okruhov, a to procesné námietky a námietky čo do právnych záverov správneho súdu. Obsahom procesných námietok je absencia odôvodnenia napadnutého rozhodnutia čo do vysporiadania sa s návrhmi na vykonanie dokazovanie sťažovateľom a tiež procesný postup, ktorým bol do konania pribratý znalec. Obsahom námietok čo do právnych záverov správneho súdu je nesprávne právne posúdenie veci správny súdom, najmä hodnotenie svedeckej výpovede svedka Jaroslava Tomana a posúdenie skutkového stavu, najmä či bol tento riadne a úplne zistený a či takéto zistenie postačuje na vyslovenie záveru o vine sťažovateľa.

14. V prvom rade sa kasačný súd zamerl na námietku nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného. V rámci odvolania sťažovateľa voči rozhodnutiu Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu v Nitre č. ORPZ-NR-ODI2-527/2019-Pr z 24. júla 2019 tento spochybnil výpoveď svedka Jaroslava Tomana, z dôvodu čoho navrhoval tohto vypočuť a tiež navrhol vypočuť svedkyňu B. W., ktorá mala byť svedkom sporného incidentu, resp. jeho absencie. Sťažovateľ v odvolaní tiež poukázal na nedostatky vo vyjadrení znalca B. C. H. a považoval za potrebné riadne ustanoviť znalca do konania a následne mu umožniť vykonať fyzickú obhliadku dotknutých vozidiel.

15. Žalovaný považoval výpoveď svedka Jaroslava Tomana za nepochybnú, keď zo záznamu o podaní vysvetlenia svedka malo byť zrejmé, ako bolo vozidlo sťažovateľa odparkované, ako aj to, koľko osôb a akého pohlavia do vozidla nastupovalo, pričom uvedené korešpondovalo s vyjadrením sťažovateľa z 24. mája 2019. Žalovaný tiež nepovažoval za dôvodné námietky a návrhy na doplnenie dokazovania fyzickou obhliadkou vozidiel, keď poukázal na spisový materiál, ktorý obsahuje fotodokumentáciu oboch vozidiel, a to aj za použitia metra, z ktorých je aj zrejmalá výška nárazníkov vozidiel, a na základe ktorých bol znalec schopný podať odborné vyjadrenie. K návrhu na vykonanie dokazovania B. W. sa žalovaný v

napadnutom rozhodnutí nevyjadril vôbec.

16. Kasačný súd konštatuje, že odôvodnenie rozhodnutia Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu v Nitre č. ORPZ-NR-ODI2-527/2019-Pr z 24. júla 2019 nie je dostatočné na preukázanie viny sťažovateľa, v tomto absentuje akákoľvek správna úvaha, z ktorej by vyplývalo hodnotenie dôkazov vykonaných správnym orgánom prvého stupňa a tiež akékoľvek právne posúdenie, z ktorého by vyplývalo porušenie konkrétnych dopravných predpisov, ktorých porušenie napĺňa jednotlivé skutkové podstaty priestupkov, ktoré sa sťažovateľovi kladú za vinu. Pokiaľ sa žalovaný rozhodol postupom, ktorý by bolo možné považovať za zákonný, keď prvostupňové a odvolacie konanie tvoria jeden celok, citované rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť, bolo jeho úlohou vysporiadať sa so všetkými návrhmi účastníkov konania, vyhodnotiť všetky relevantné dôkazy a zistený a ustálený skutkový stav riadne posúdiť tak, aby rozhodnutie bolo zrozumiteľné.

17. Z rozhodnutia žalovaného nevyplýva, ako sa tento vysporiadal s dôkazmi predloženými sťažovateľom, ktoré mali vylučovať možnosť svedka C. F. vnímať predmetnú udalosť, ktorá skutočnosť mala byť podľa sťažovateľa predmetom jeho výsluchu. Konštatovanie žalovaného, že z výpovede svedka bolo zrejmé ako bolo vozidlo sťažovateľa odparkované, ako aj koľko osôb akého pohlavia do neho nastupovalo, žiadnym spôsobom nevyvracia námietku sťažovateľa, že tento uvedený nemohol vidieť, a teda jeho výpoveď môže byť účelová, čo sťažovateľ odôvodňoval tým, že na danom mieste parkuje aj priateľka svedka s obdobným vozidlom EČV: M., z čoho pravdepodobne sťažovateľ vyvodzoval, že škoda mohla byť spôsobená prevádzkou práve tohto vozidla a svedok sa snaží ochrániť svoju priateľku pred prípadnou zodpovednosťou. Skutočnosť, že by sa preukázalo, že svedok z deklarovaného miesta nemohol vnímať skutočnosti tak, ako ich prezentoval, by vážnym spôsobom narušila je kredibilitu. Námietka sťažovateľa je preto zásadná a bolo sa s ňou potrebné náležite vysporiadať a to najmä v kontexte predložených dôkazov. Z rozhodnutia tiež vôbec nevyplýva, ako sa žalovaný vysporiadal s návrhom na vykonanie dokazovania B. W., ktorá podľa vyjadrenia sťažovateľa mala byť priamym svedkom ich odjazdu. Skutočnosť, že žalovaný v správnom súdnom konaní namieta, že predmetný návrh bol účelový, keďže tento bol prvý krát uplatnený až v odvolacom konaní, nemá vplyv na posúdenie preskúmaného rozhodnutia, keď absenciu odôvodnenia preskúmaného správneho rozhodnutia, alebo jeho nedostatočnosť, nemožno prostredníctvom vyjadrení odstraňovať v správnom súdnom konaní.

18. Potreba riadneho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v danej veci je zvýraznená nedostatočným odôvodnením rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa. V situácii, keď nie je zrejmé, ako sa žalovaný vysporiadal s odôvodnenými návrhmi na doplnenie dokazovania, kasačný súd nemá inú možnosť ako skonštatovať nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktorá nepreskúmateľnosť je dôvodom na jeho zrušenie podľa § 191 ods. 1 písm. d) S.s.p..

19. Skonštatovaná nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného pre jeho nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov v zásade vylučuje jeho ďalší meritórny prieskum, avšak vzhľadom na sťažnostné dôvody v záujme hospodárnosti konania považuje kasačný súd za nevyhnutné poukázať na podstatné porušenie ustanovenia o konaní pred správnym orgánom, keď napriek tomu, že vo veci bol vypočutý (bolo podané vysvetlenie) znalec z odboru cestná doprava, v spisovom materiáli absentuje akýkoľvek záznam o procesnom postupe, ktorým bol tento do konania pribratý, resp. akým spôsobom mu bola zadaná požiadavka o odborné vyjadrenie. Pribratie znalca upravuje ust. § 36 Správneho poriadku. V každom znaleckom úkone musí byť odôvodnený postup a musí byť zabezpečená jeho preskúmateľnosť (§ 18 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Je preto nevyhnutné, aby bol uvedený nedostatok odstránený, a to buď riadnym ustanovením znalca postupom podľa § 36 Správneho poriadku, alternatívne vyžiadaním odborného vyjadrenia od znalca, ktoré bude spĺňať kvalitatívnu požiadavku podľa § 18 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z. z., aby bolo zrejmé, aké konkrétne dôkazy vzal znalec pri svojej znaleckej činnosti do úvahy a akou úvahou sa riadil. V situácii, keď v spisovom materiáli absentuje spôsob pribratia znalca do konania a s ohľadom na obsah vyjadrenia znalca, v ktorom je navyše nesprávne označené sťažovateľovo motorové vozidlo, takýto dôkaz nespĺňa predpoklad zákonného a použiteľného dôkazu. Aj keď

administratívne trestanie, nazývané aj ako malé trestné konanie, sa vyznačuje menej formálnym postupom, postup správnych orgánov nesmie byť svojvoľný a v rozpore so zákonom (primerane § 36 Správneho poriadku, resp. § 18 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z. z.).

20. Záverom kasačný súd považuje za spotrebné uviesť, že v zmysle ust. § 453 ods. 2 k § 195 písm. c) S.s.p. zistil porušenie základných zásad trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie. Vzhľadom na dôvody zrušenia preskúmaného rozhodnutia (body 14.-18.) kasačný súd nepovažoval za potrebné vyzývať účastníkov na vyjadrenie (§ 452 ods. 1 k § 196 S.s.p.).

21. Sťažovateľovi sa kladie za vinu spáchanie priestupkov podľa § 22 ods. 1 písm. b), písm. g) a písm. k) zákona o priestupkoch, ktorých sa mal dopustiť porušením §§ 22 ods. 3, 65 písm. a), 66 ods. 2 písm. a), d), e), i) zákona č. 8/2009 Z. z. Vychádzajúc z odôvodnenia rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov, nie je zrejmé, porušením ktorého ustanovenia zákona č. 8/2009 Z. z. sa mal sťažovateľ dopustiť ktorého priestupku. Kasačný súd sa preto domnieva, že porušením ust. § 22 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z. z. sa mal sťažovateľ dopustiť priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch, porušením ust. § 65 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z. sa mal sťažovateľ dopustiť priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch a porušením ust. § 66 ods. 2 písm. a), d), e) a i) zákona č. 8/2009 Z. z. sa mal sťažovateľ dopustiť priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona o priestupkoch.

22. Kasačný súd považuje za potrebné skonštatovať, že vychádzajúc zo zásad trestného konania, je vylúčené, aby sťažovateľ jednočinným súbehom spáchal tak priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch porušením ust. § 65 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z., ako aj priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona o priestupkoch porušením ust. § 66 ods. 2 písm. a), d), e), i) zákona č. 8/2009 Z. z., keď skutková podstata priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch (v predmetnej veci) konzumuje tak porušenie ust. § 65 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z., ako aj porušenie ust. § 66 ods. 2 písm. a), d), e), i) zákona č. 8/2009 Z. z. (vodičom).

23. Je logické, že v prípade totožnosti vodiča (§ 65 zákona č. 8/2009 Z. z.) a účastníka dopravnej nehody (§ 66 zákona č. 8/2009 Z. z.), tento nemôže byť postihnutý za porušenie odvodenej povinnosti, keď skutková podstata priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch predpokladá práve tzv. „útek“ z miesta dopravnej nehody, bez toho aby si vodič splnil povinnosti podľa § 66 zákona č. 8/2009 Z. z., ktorých splnenie jeho nezastavenie a nezotrvanie na mieste dopravnej nehody už z povahy veci vylučuje. Trestná sadzba priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch predpokladá aj túto konzumáciu iných (kvázi) protiprávných konaní a zohľadňuje ich (sadzba značne prísnejšia ako v prípade priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona o priestupkoch). Duálny postih za porušenie totožných, resp. odvodených povinností predstavuje porušenie zásady ne bis in idem.

24. Vzhľadom na to, že kasačný súd dospel k názoru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, považoval žalobu za dôvodnú, a keďže správny súd žalobu zamietol, postupom podľa § 462 ods. 2 k § 191 ods. 1 písm. d) S.s.p. zmenil napadnutý rozsudok správneho súdu tak, že zrušil nezákonné rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

25. V ďalšom konaní žalovaný opätovne rozhodne o odvolaní sťažovateľa, pričom vyhodnotí všetky relevantné skutočnosti, ako aj návrhy na doplnenie dokazovania, a tiež zohľadní prezentovaný právny názor kasačného súdu a bude postupovať primeraným procesným spôsobom. Žalovaný je viazaný právnym názorom kasačného súdu. Súčasťou odôvodnenia prípadného rozhodnutia o vine sťažovateľa musí byť správna úvaha, z ktorej vyplýva, ktorým porušením dopravných predpisov sa sťažovateľ dopustil ktorej skutkovej podstaty priestupku. Porušenie povinností vyplývajúcich z dopravných predpisov musí byť riadne preukázané. Správny orgán sa tiež zameria na skúmanie, či okolnosti situácie (odjazd sťažovateľa) a jeho rozhlád, vyžadovali asistenciu spôsobilej a náležite poučenej osoby. Kasačnému súdu sa javí ako vhodné lustráciou v evidencii vozidiel osvedčiť tvrdenie sťažovateľa k vozidlu EČV: M. a osobe „priateľky“ svedka C. F.. V prípade pochybností o vine je správny orgán povinný postupovať v zmysle zásady in dubio pro reo.

26. O trovách konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 2 k § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že plne úspešnému žalobcovi priznal úplnú náhradu trov kasačného konania, ako aj náhradu trov konania pred správnym súdom. (§ 175 ods. 1 S.s.p.). O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 S.s.p.).

27. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 463 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok n i e j e prípustný.